

Не викликає підо年之 і друга ознака раннього заразного періоду сифілісу - збільшення лімфатичних залоз, розташованих поблизу від твердого шанкуру, що називається «бубон». Розташування твердого шанкуру та супутнього бубона залежить від шляху зараження хворого, від того, де саме укорінилася бліда трепонема. Найчастіше - на статевих органах, також трапляється у ротовій порожнині, на мигдаликах, в ділянці задньопрохідного отвору та ін. Твердий шанкр та регіональний бубон - це ознаки первинного періоду сифілісу, коли організм вже вступив у боротьбу з інфекцією. Через 6-7 тижнів виразка загоюється і через 9-10 тижнів на слизових оболонках носа, рота, зовнішніх статевих органів та шкірі з'являється висипка. При цьому, як і твердий шанкр, висип зовсім не турбує хворого: відсутні біль, свербіж, не спостерігається підвищення температури тіла. Цей період отримав назву вторинного свіжого (на відміну від наступного за ним вторинного рецидивного поворотного), коли видимі ознаки хвороби нібито повертаються, рецидивують. Висип після зникнення не залишає сліду. Вторинна стадія триває протягом двох та більше років.

Нелікований вторинний рецидивний сифіліс змінюється третинним періодом свого розвитку, коли видимі прояви розташовуються в більш глибоких шарах шкіри, тому після них залишаються рубці. Гума - інфільтраційний вузол, що розвивається на шкірі та захоплює розташовані під нею тканини (сухожилля, хрящи, кістки) або проникає в який-небудь внутрішній орган. Жоден орган у людському організмі не застрахований від появи у ньому гуми. Характерне місце її локалізації - носова перетинка. Після розпаду гуми у носовій перетинці утворюється отвір, а спинка носа зашадає (сідловидний ніс). Утруднюється носове дихання та вживання їжі, мовлення стає гутнявим. У деяких хворих на пізніх стадіях сифілітичної інфекції нерідко виявляються тяжкі зміни внутрішніх органів і нервової системи.

Якщо Ви відчули перші ознаки статової інфекції, то прямуйте до шкірно-венерологічного диспансеру міста та здайте аналізи. Чим раніше розпочате лікування, тим швидше настане видужання. У разі появи на статевих органах саден, виразок, вузликів - не займайтесь самолікуванням. Це завдасть великої шкоди вашому здоров'ю і призведе до зараження здорових людей.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!

Найнадійніша профілактика хвороб, що передаються статевим шляхом - це постійний статевий партнер.

Відповідальна за випуск: Л.П. Зубко, зав. відділом ОЦЗ

ВІNNIЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ЗДОРОВ'Я

ЯК УНИКНУТИ ВЕНЕРИЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

ВІNNIЦЯ 2015

Венеричні захворювання відомі людству давно. Свою назву ці стари недуги одержали ще у 1527 році, коли французький лікар Жак де Батенкур назвав їх так іменем богині кохання з древньоримської міфології - Венери. Чи міг він здогадатися, що ця назва збережеться на віки і тільки через 4,5 століття буде запропонована друга?

Нова, більш прозайчна назва для цієї групи інфекцій - «хвороби, що передаються статевим шляхом» (ХПСШ) досить доречна. У групу ХПСШ об'єднані більше 20 інфекційних та паразитарних захворювань, які передаються від одного статевого партнера до іншого через шкіру та слизові оболонки. Отож захворюваннями, що передаються статевим шляхом можна заразитися під час інтимного контакту, особливо через геніталійний, оральний чи анальний секс.

Трихомоніаз викликається найпростішими мікроорганізмами – трихомонадами. Ознаки хвороби з'являються на 5-14 день після зараження. Трихомонада вражає сечовипускний канал, спричиняє запалення передміхурової залози, слизової оболонки піхви, шийки матки та матки.

У чоловіків захворювання перебігає малопомітно, інколи зранку злипається отвір сечового каналу, з нього виділяється невелика кількість слизової клейкої рідини, виникає свербіння та пекучість при сечовиділенні.

У жінок відзначається більш бурхливий перебіг хвороби. Виділення з піхви у вигляді піни жовтуватого або біло-сірого кольору з непримісним запахом. На слизових оболонках піхви та шийки матки з'являються ерозії. Хвороба при відсутності лікування веде до безпліддя, як чоловічого, так і жіночого; у жінок може стати пусковим механізмом хронічної ерозії матки та злоякісних пухлин.

Урогеніталний хламідіоз викликається найпростішими мікроорганізмами – хламідіями. Ознаки хвороби з'являються через 3-4 тижні після зараження. Хвороба перебігає малопомітно, тому дуже небезпечна.

Мікроби живуть в клітинах слизових оболонок статевих органів і можуть вражати слизові оболонки ока, залишаючи після себе рубці. Запалення перебігає дуже м'яво, вражаючи всі складові частини сечостатевої системи, що веде до безпліддя, як жіночого, так і чоловічого або імпотенції.

Гонорея. Збудник хвороби - гонокок. Відомо, що з моменту попадання гонокока на слизову і до появи перших ознак хвороби проходить, як правило, 3-5 днів. Це інкубаційний (прихованний) період, який іноді може затягнутися до 2-3 тижнів, після чого наступає гостра стадія захворювання.

Ознаки гонореї дещо відрізняються у чоловіків і жінок. Саме у чоловіків захворювання починається гостро: слизова зовнішнього отвору сечовипускного каналу (уретри) набуває червоного кольору та набрякає, із каналу з'являються значні гнійні виділення. Всё це супроводжується біллю, що посилюється при сечовипусканні, в кінці якого біль стає різкуючою. Сеча мутніє. Захворювання через місяць набуває хронічної форми. Видима симптоматика зникає, але хвороба залишається та викликає вже більш глибокі враження сечостатевих та інших органів. Хворий залишається заразним. При наявності різноманітних провокуючих умов може наступити загострення захворювання, яке майже не відрізняється від його гострої форми. Останнім часом почали випадки малосимптомного або навіть безсимптомного перебігу гонорейної інфекції.

У жінок навіть при гострих свіжих зараженнях гонорейний процес, як правило, позбавлений тих яскравих демонстративних болісних проявів, що характерні для чоловіків. Відсутність суб'єктивних відчуттів, навіть при значних виділеннях із статевих органів, дезорієнтує жінку у відношенні причини захворювання, а швидке припинення виділень (самостійно або під впливом місцевих процедур - підмивання, спринцовування) зовсім заспокоює її. Гонорея у жінок з самого початку має в'язлий перебіг з мало вираженою симптоматикою і таким чином переходить у хронічний процес. Хвора жінка, яка продовжує статеве життя стає джерелом зараження, часто не підозрюючи у себе такого тяжкого заразного захворювання.

Сифіліс - хвороба, збудником якої є мікроорганізм - бліда трепонема (спірохета). Зараження відбувається статевим і побутовим шляхом. Проникає бліда трепонема в організм людини через мікроскопічні, непомітні для неозброєного ока тріщини та садні шкіри і, особливо, слизових оболонок.

Хвороба починається із прихованого (латентного) періоду впродовж 3-4 тижнів. Через 3-4 тижні при класичному неускладненому перебігу сифілісу на місці проникнення блідої трепонеми розвивається перша видима ознака захворювання - поверхнева виразка на досить щільній основі, з блискучою лакованою поверхнею. Це твердий шанкр. Розмір його, як правило, невеликий - 0,5-1,5 см в діаметрі. Найхарактерніша його особливість - він безболісний та суб'єктивно невідчутний.